

dette Forslag vil faas en Undervisning, som svarer til Formaalet, og Grunden hertil er, at Forhandlingerne i Undervisningsraadet har foranlediget dette til den fornævnte Udtalelse (se Bilag A), at „Raadet ikke kan tilbageholde nogen Frygt for, at de Krav, som efter Kommissionsforslaget stilles til de studerendes Evne til Stofoptagelse, er for store i Forhold til den begrænsede Tid, der er til Raadighed“, hvilket med andre Ord vil sige, at der maa ske Indskrænkning i den Stofmængde, som det var planlagt at meddele i forskellige Fag, og da dette netop er den samme Hovedanke, som er rejst mod det nuværende Kursus, idet de studerende siges at blive overlæssede, vil den Stofmængde, der nu bydes i $1\frac{2}{3}$ Aar, neppe bliver forøget i det Omfang, som Kommissionsflertallet har tænkt sig, derved at Studietiden forlænges til $2\frac{2}{3}$ Aar, idet Studietidens Forlængelse formentlig væsentlig vil medgaa til at skaffe de studerende fornøden Tid til Tilegnelse af det Kundskabsstof, som nu meddeles i $1\frac{2}{3}$ Aar“.

„Som Følge heraf er der for mig noget tiltalende ved Undervisningsraadets Mindretals og Tilsynsmændenes Forslag om et Kursus paa $3\frac{1}{2}$ Aar, som virkelig giver Rum for Stofudvidelse“.

„Hertil kommer, at jeg — vistnok i Overensstemmelse med en Del af Undervisningsraadets Medlemmer — stedse har været og endnu er betænkelig ved at opgive det nuværende Kursus, der, selv om dette maa erkendes at trænge til en Del Ændringer og Beskæringer, har virket godt og været stærkt besøgt gennem mere end et halvt Aarhundrede, saa længe man ikke har Erfaring for, hvorledes et nyt Kursus paa $2\frac{2}{3}$ Aar vil virke, og hvorledes det vil blive besøgt, i hvilken Henseende Mindretallets og Tilsynsmændenes Forslag ogsaa frembyder en Fordel ved at bevare det nuværende Kursus (maaske i lidt ændret Form) ved Siden af et større, som oprettes forsøgsvis, indtil det har vist sig, om dette er levedygtigt, og saaledes at man tillige vil faa Erfaring om, hvorledes dette nye Kursus indvirker paa Besøget paa det lille“.

„I Overensstemmelse med det anførte skal jeg sluttelig udtale, at da Tilsynsmændenes Forslag har den Fordel, at det ved at gaa forsøgsvis til Værks ikke foregriber noget, hverken med Hensyn til Ansættelse af Lærerkrafter eller til Byggeforetager, vil jeg kun give det min Tilslutning, idet jeg dog tilføjer, at jeg ikke er blind for, at det store Kursus neppe, saa længe det har den forsøgsvisse Karakter, vil virke saa fyldestgørende, som naar det gaar ind i faste Rammer“.

Vi peger i Tilslutning hertil paa, at den af Kommissionsflertallet foreslaaede Ordning, som det høje Ministerium ønskede gennemført ad administrativ Vej, nedlægger det $1\frac{2}{3}$ Aars Kursus, som Kommissionsformanden — tillige Medlem af Kommissionsflertallet — ifølge foranstaaende Citat nu nærer afgørende Betænkelighed ved at opgive.

Det var hermed beslægtede Betænkeligheder, som foranledigede medundertegnede Kommissionsmedlemmer Nielsen og Sonne til i Kommissionsbetænkningen og som Mindretal at foreslaa det nuværende $1\frac{2}{3}$ Aars Kursus bibeholdt sideordnet med det planlagte 1 Aar længere Kursus.

I første Stykke af de forancerede Udtalelser af Højskolens Direktør fremføres en begrundet Tvivl om, hvorvidt Studietidens Forlængelse med et Aar vil hidføre den af Kommissionsflertallet paaregnede og tilsigtede Forøgelse af den Stofmængde, som Landbrugsundervisningen byder de studerende.

Vi deler den i Undervisningsraadet saaledes rejste Tvivl, som i særlig Grad har været bestemmende for os til i Tilsynsmændenes Møde den 26. Februar d. A. at vælge den ved Mødet enstemmig tiltraadte Ordning, Bibeholdelse af det nuværende Kursus paa $1\frac{2}{3}$ Aar i tillempet Skikkelse samt et nyt Kursus paa $3\frac{1}{2}$ Aar, der oprettes forsøgsvis for et Tidsrum af 8 à 10 Aar, hvilken Ordning i Hovedtrækkene er fremkommet som Mindretalsforslag i Undervisningsraadet.

Som Sagen foreligger, synes en forsøgsvis Ordning som denne, der intet foregriber, men giver Adgang til Indhentning af tiltrængte Erfaringer angaaende Virkningen af det udvidede Kursus, os ubetinget at foretrække.

Men i øvrigt skal vi sluttelig gentage, at ifølge saavel Sagens Betydning som det i denne hidtil passerede bør det efter vort bestemte Skøn være Lovgivningsmagten, der træffer Afgørelse i denne, hvilket vi altsaa herved opfordrer det høje Ministerium til at foranledige.

(sign.) Berntsen.

(sign.) Blem.

(sign.) Moltke.

(sign.) Nielsen.

(sign.) Olsen.

(sign.) Sonne.